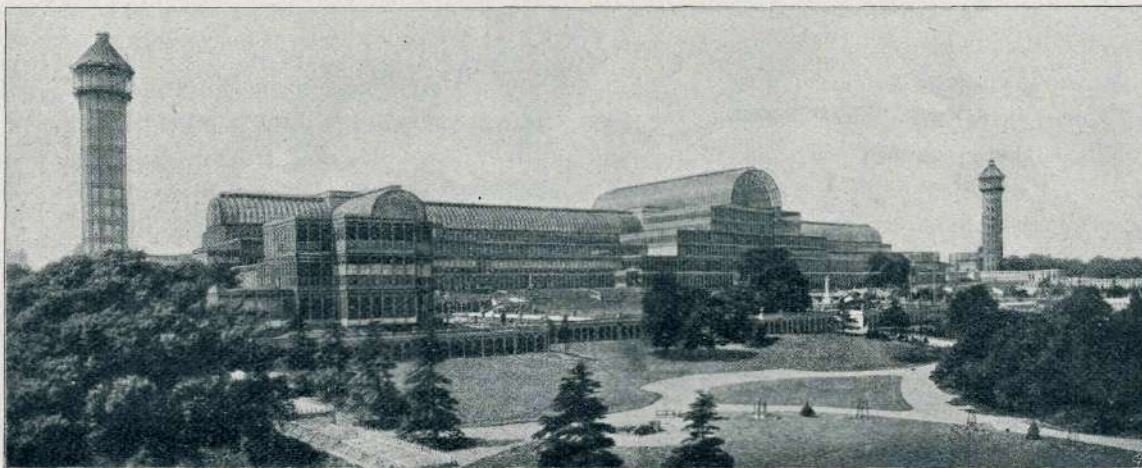

LONDON: KRISTALNA PALAČA.

DR. E. LAMPE:

LONDONSKI IZPREHODI.

V Kristalni palači.

Nekoga jutra sem pogledal v svoj zapisnik, katera pota sem si določil za ta dan. Udaril sem se ob svoje pozabljivo čelo in vzkliknil sam sebi: Že zopet zamudil! V zapisniku je stalo: „Dne 22. avgusta Trifan Fjodorovič Šestakov — inserat 'Times'.“

Kaj naj storim? Danes zjutraj bi morali „Times“ že prinesiti moj inserat. A list je ravno izšel! Stal sem nekaj trenutkov v zadregi, kajti zamuda je bila res jako nerodna. Hipoma sem se spomnil vsega, kar mi bi bil moral poklicati v spomin moj zapisnik že prejšnji dan.

Bilo je dva meseca prej, ko sem se vozil od Verone do Milana z zanimivim človekom. Starček z dolgo, sivo brado in jako krepkega telesa mi je sedel nasproti. Dasi so njegove svetle oči uprav izzivale k pogovoru, sem sedel molče, opazujoč okolico. Na neki postaji pa je izkušal kupiti sadja. Migal je prodajalki, vzel iz košare nekaj pomaranč in jo vprašaje pogledoval. Zaman

mu je pravila črnooka Italijanka, koliko stane sadje. Vzel je iz mošnje celo pest denarja in pustil, da je sama izbirala, kolikor je hotela. Z otročjim veseljem je pustil, da je preobračala denar v roki. Bil je očitno tujec, ki ni poznal denarja, in ko sem videl, da bo kupčija izpadla v njegovo precejšnjo škodo, sem začel posredovati in sem Italijanki odštel iz njegove roke zahtevano vsoto.

Starček je obrnil v mene svoj svetli pogled in rekel: „Blagodarjû!“¹⁾

„A tako?“ odvrnem jaz. „Vi ste Rus!“ Radostno mi je jel stiskati roko. „Vi tudi, vi tudi!“ je vzkliknil in od veselja poskakoval na sedežu.

„Skoro, ne manjka mnogo“, mu odgovorim. „A dovoljite poljubopýtstvovat²⁾: Kam se peljete?“

„Jaz grem na Špansko“, reče, „rad bi videl borbo z biki.“

„Zanimiva pot“, odvrnem, „ali greste tja edino le s tem namenom?“

„Samo zato. Če še kaj drugega vidim, bo tudi prav. A borbe z biki še nisem videl, in zato potujem na Špansko. Že dve leti

¹⁾ Zahvalim.

²⁾ Dovolite radovedno vprašanje.